

naturlig Konsekvens af de faldne Ytringer, at jeg, hvis der forelaa en delt Afstemning, vilde stemme for den anden Del af Forslaget og derved ikke for den øvrige Del deraf. Jeg vil tillade mig at udtale mig imod hele den første Del af Endringsforslaget under Nr. 27. Det er jo egentlig det første Punktum deraf, som har Betydning, hvor der forlanges, at Alle, som drage omkring for at søge Arbejde, bør være forsynede med fornøden Legitimation. Ganste vist ligger der i Ordene at drage omkring Noget, der nærmer sig Vagabondering, men det vil vistnok være meget vanskeligt at skjelne mellem Vagabonder og Andre, og en Politimester, som var noget umedgjørlig paa dette Punkt, vilde kunne genere overordentlig mange Andre end Vagabonder. At der bør kunne forlanges en Legitimation under særegne Omstændigheder, er ganste vist, men dertilser § 21 fuldstændig tilstrækkelig; man har imidlertid netop dannet en Klasse for sig og endog villet udvide den Klasse, som var omtalt i den oprindelige § 15, hvor der stod Haandværkere eller Folk, som søge legemligt Arbejde. Man vilde derved meget let komme ind paa det, som det erede 7de Medlem for 2den Kreds udtalte, at man indførte et Slags Pas igjen, navnlig efter den Bestemmelse, der er truffen ligeoverfor Udlændinge, hvor der forlanges Dokumenter, udstedte af en bestemt Autoritet. Noget Saadant vilde man dog maaske ikke her forlange, men netop naar man paa det andet Punkt har taget saa meget strenge Forholdsregler, tror jeg, at en Legitimation her kunde blive generende, og dernæst tror jeg heller ikke, det er nødvendigt at forlange en saadan, da man i § 21 maa have Berettigelse til at forlange Legitimation af en Person for, at han ikke vil være til Stude for den Kommune, hvori han er. Jeg skal ikke opholde mig ved den anden Del af det første Udsnit af Forslaget under Nr. 27. Jeg tror, at da der kun gives de Paagaaldende en Berettigelse, kan det ikke gjøre megen Stude, medens jeg rigtig nok heller ikke tror, at det kan gjøre megen Gavn. Jeg kan godt forstaa, at det Endringsforslag, der er stillet af den erede 2den Landssthingsmand for 9de Kreds, er fremkommet; thi der naas virkelig Noget, naar det gjøres til en Pligt for Vedkommende at forlange en Arbeidsbog udløbet, men jeg tror, at man maa bestrebe sig for ved at omredigere den anden Del af Endringsforslaget under Nr. 27 at faae skarper Bestemmelser frem mod dem, der endog kun i nogle Dage ere i en Kommune uden at kunne paavise, at de have tilstrækkeligt Arbejde. Arbeidsbogs Erhvervelse bør dog neppe paalægges Alle, og den høitagede Justitsminister kan jo efter de Udtalelser, han igaar fremsatte, paa ingen Maade gaa ind paa hele Forslaget, naar der opstilles en saadan almindelig Forpligtelse. Jeg tror altsaa, at den første Del af Endringsforslaget under Nr. 27 ikke har nogen reel Betydning med Hensyn til Forhindrelse

af Vagabondage, men at det kan blive generende lige overfor den rolige, dygtige og sluttige Befolkning, og at det altsaa vil medføre Ulemper uden nogenomhelst reel Nytte. Bestræbelserne mellem 2den og 3die Behandling bør derfor vistnok — Udvalget vil ganste sikkert lægge sig dette paa Sinde, hvis der viser sig at være en almindelig Mening derfor — gaa ud paa at finde Udtryk, der kunne hemme Vagabondagen. Jeg tror, det kunde ske paa den Maade, at man fastsatte en ligefrem Tidfrist, inden hvilken de, der gaa arbejdsløse omkring, skulde være forpligtede til at forvare en saadan Bog som den, der nævnes i Forslaget, og at man dernæst, naar de fremdeles gik arbejdsløse omkring, anvendte de Midler, som nævnes i det andet Stykke af Forslaget under Nr. 27. Jeg haaber, at Spørgsmaalet til 3die Behandling vil foreligge paa en noget anden Maade, og at Udvalget vil tage de Hensyn, som ere nødvendige lige overfor de Udtalelser, vi have hørt af den høitærede Minister og forskjellige Medlemmer, men jeg tror det maa præciseres, at det kun er Vagabonder og ikke den rolige omvandrende Befolkning, man vil optrede imod.

N. Nasmussen: Det er jo en Selvfølge, at det, om man ogsaa kan finde sig i gamle Lovbestemmelser, dog maa være megen Betenkelighed at oprisfe ældre Bestemmelser, som man egentlig kunde have Noget imod, og indsatte dem i en ny Lov. Jeg for mit Vedkommende skulde gjerne være med til at hemme Udskælfelser fra Personers Side, som slade baade sig selv og Samfundet; men det er jo vanskeligt at ramme det Rette og at affikke den rette Grændse for, hvad der skal være Pligt og Retlighed mellem Politiet og Befolkningen, og jeg tror derfor, at vi helst i dette Tilfælde, naar vi lovgive om denne Materie, maa handle i den Mand, som den danske Lovgivning følger i det Store, at være mild og moderat, og hellere lade nogle Skyldige slippe fri, end at straffe endog enkelte Ufskyldige. Jeg ser ikke rettere, end at det, Udvalget foreslaar, for Politiets Vedkommende vil medføre en ikke let Opgave; der mangler en Definition af, hvad det er for Personer, Politiet egentlig skal ramme, og Politiet maa have et saa skarpt Die og en saa god Villie, som det vil, saa ville omvandrede Personer dog kunne bedrage det; thi den største Skuffelse vil sig ofte, under et meget net Udvortes, og den Enfoldige og Stikkelige har tid og ofte et meget mistænkeligt Udvotes, og det er dog ved at se paa Personerne, at Politiet virkelig kan faae nogen Veiledning. Naar den erede Ordfører, som jo er meget kjendt med disse Forhold, gjentagende har gjort opmærksom paa, at det er saa nødvendigt for Politiet at faae en saadan Bestemmelse som den, der er foreslaet i Endringsforslaget under Nr. 27, saa kan dette